

رضایتمندی مراجعان به کلینیک مشاوره کودکان و نوجوانان و ارایه راهکارها: یک مطالعه کیفی

مهین امین‌الرعایا^۱، دکتر عباس عطاری^۲، دکتر حیدرعلی عابدی^۳

Clients' Satisfaction with Children and Adolescents Consultation Clinics and the Provision of Strategies: A Qualitative Research

Mahin Aminoroaia*, Abbas Attari *, Heidarali Abedi †

Abstract

Objectives: To explore the basic conceptions of satisfaction, to determine the ultimate strategies and depicting the process of improvement in satisfaction in clients of children and adolescent consultation clinics. **Method:** In this qualitative study, the triangulation method was applied in two phases: phenomenological investigation in the first phase, and focus groups and the Delphi technique in the second. The study sample consisted of clients (16 individuals) and the staff of Isfahan's Shariati Children and Adolescents Consultation Clinic (8 individuals). Data were analyzed using Colaizzi method. **Results:** A total number of 834 concept codes were worked out which were then classified into 130 concept structures. In the third level, these concept structures were set into 30 groups according to their common characteristics. Suggested strategies, obtained through group and advisory discussions were classified into 16 items. **Conclusion:** A total number of 18 strategies were deducted, including developing a data collection committee, development of a continuous non-pharmacological intervention program, developing other guidance clinics in the city, establishing parent training classes, programming and establishing a daily routine for the clinic activities and services, improving team work attendance and establishing objectives regarding patient rights.

Key words: patient satisfaction; consultation; children and adolescents; qualitative research

[Received: 30 December 2007; Accepted: 23 June 2008]

چکیده

هدف: کشف مفاهیم محوری رضایتمندی، تعیین راهکارهای پیشنهادی، راهبردهای نهایی و ترسیم فرآیند ارتقای رضایتمندی مراجعان به کلینیک مشاوره کودکان و نوجوانان. **روش:** در این پژوهش کیفی، از روش پژوهش سه‌وجهی در دوفاز استفاده شد: در فاز اول روش پژوهش پدیدارشناسنگی و در فاز دوم روش بحث گروهی و روش دلخی، جامعه این پژوهش را مراجعان (۱۶ نفر) و کارکنان درمانی (هشت نفر) کلینیک مشاوره کودکان و نوجوانان شریعتی اصفهان تشکیل می‌دانند. یافته‌های پژوهش با روش کلایزی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. **یافته‌ها:** در مجموع ۸۳۴ کا، مفهومی استخراج و پس این مفاهیم در ۱۳۰ ساختار مفهومی رضایتمندی طبقه‌بندی شدند. در مطلع سوم طبقه‌بندی، این موارد بر حسب بیانگری‌های مشترک ۳۰ گروه مخصوصی جای گرفتند. راهکارهای پیشنهادی پدیده‌است آمده از بحث گروهی و راهبردهای تأمین رضایتمندی در ۱۸ بند تنظیم شدند. **نتیجه گیری:** در مجموع ۱۸ راهبرد تدوین شده که می‌توان به مواردی مانند تشکیل کمیت جمع آوری اطلاعات، تدوین برنامه مستمر درمان‌های غیر دارویی، گسترش مراکز مشاوره مشتابه، برگزاری کلاس‌های آموزشی جهت والدین، نظم‌بخشیدن به برناهای روزانه، حضور پیش‌نیم درمان و لزوم رعایت حقوق بیماران اشاره کرد.

کلیدواژه: رضایتمندی؛ مشاوره؛ کودکان و نوجوانان؛ پژوهش کیفی

[دریافت مقاله: ۱۳۸۶/۱۰/۹؛ پذیرش مقاله: ۱۳۸۷/۴/۳]

¹ کارشناس ارشد مدیریت آموزش، کارشناس پژوهش مرکز تحقیقات علم و رفتاری دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، خیابان استاد ابراهی، مرکز پژوهشی نور، مرکز تحقیقات علوم رفتاری، دورنگار، دورنگار، ۰۳۱۱-۲۲۲۲۱۳۵، (نویسنده مسئول)، E-mail: aminoroaia@nm.mui.ac.ir.
² دکتری پژوهش، دانشیار دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه آزاد شوراگان و مرکز تحقیقات آموزش پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

* Corresponding author: MS. in Educational Management, Behavioral Research Center of Isfahan University of Medical Sciences, Noor Medical Center, Ostadri St. Isfahan, Iran, IR. Fax: +98311-2222135. E-mail: aminoroaia@nm.mui.ac.ir. ³ Psychiatrist, Professor of Behavioral Research Center of Isfahan University of Medical Sciences; [†] PhD. in Nursing, Associate Prof. of Isfahan University of Medical Sciences.

مقدمه

رضایتمندی، در موارد اطلاع رسانی به بیماران بود (آناستاسیوس^۷، الیزابت^۸، پاپاتاناسو گلو^۹ و لونیندو^{۱۰}، ۲۰۰۴). نتایج بررسی‌های بسیاری که درباره کیفیت ارایه خدمات بهداشتی و درمانی و نیز رضایت بیماران انجام شده، نشان داده است رضایتمندی بیمار یک «نتیجه نهایی» است. بنابراین باید از نظرات، انتظارات و خواسته‌های بیماران آگاهی داشته باشیم تا با توجه به آن‌ها، کیفیت ارتباط اعضای گروه بزشکی و درمانی - اعم از پزشک، پرستار و سایرین - با بیمار را از راه افزایش در ک متناسب طرفین ارتقا دهیم (سیلورمن^{۱۱}، کورتز^{۱۲} و دراپر^{۱۳}، ۲۰۰۴). از آن‌جا که بیماران، مراجعت اصلی و نهایی مرآکز خدمات درمانی هستند، فلسفه وجودی این مرآکز، برآوردن نیازهای واقعی و محسوس این مراجعت است. امروزه برای کمک که مدیریت داخلی و ارتقای کیفیت خدمات بهداشتی، نیاز مبرمی به اطلاعات وجود دارد. این کار از راه بررسی کامل، طراحی و تدوین و پیاده‌سازی نظام اطلاعاتی و راهبرد سنجش نتایج^{۱۴} امکان‌پذیر است (اسیت^{۱۵} و سوینارت^{۱۶}، ۲۰۰۱). از آن‌جا که رضایتمندی بیمار مؤلفه مهم رضایت‌های بهداشتی در بیماران سریالی و همچنین عامل مهمی در ارزیابی‌های کیفی است، بنابراین انتخاب روش مناسب برای بررسی رضایتمندی بیماران، چالش اساسی مدیران رضایت‌های بهداشتی است. در حال حاضر اطلاعات محدودی از روش‌های بهداشتی برای ساخت ابزارهای سنجش رضایتمندی بیماران وجود دارد (هال استون^{۱۷} و گلبل^{۱۸}، ۲۰۰۳). با وجود پژوهش‌های انجام شده مرتبط با سنجش رضایتمندی بیماران، پژوهشگران هنوز به راهکارهای مناسب در این زمینه دست نیافرته‌اند. نکته حائز اهمیت در این زمینه این است که برای بررسی و فهم عمیق پدیده‌ها، بررسی‌های کمی مناسب نبوده، پژوهش‌های کیفی مناسب‌تر هستند (برنز^{۱۹} و گراو^{۲۰}، ۲۰۰۵). از سوی دیگر، ارزشیابی سالانه بیمارستان‌ها و مرآکز خدمات آموزشی - درمانی می‌تواند گامی مؤثر در شناخت نیازهای مراجعت و اصلاح سیستم در جهت پاسخ به نیازهای واقعی آنان به شمار

رضایت بیمار^۱ از خدمات ارایه شده از هدف‌های مهم فعالیت‌های مراقبت‌های پزشکی است و در ارتقاء سلامتی بیماران تأثیر بسزایی دارد. خدمات ارایه شده باید با نیازهای بیماران مرتبط باشد تا رضایتمندی و خشنودی آنها را موجب شود. در سیستم‌های بهداشتی و درمانی، رضایت مراجع، ابزاری مهم در اندازه‌گیری کیفیت خدمات است. رضایت بیمار تنها وسیله‌ای برای افزایش تعهد بیمار در اجرای دستورات پزشکی نیست، بلکه خود، نتیجه‌ای است که تلاش می‌شود بدست آید (صدق‌رداد، ۱۳۸۲). در این زمینه در کره جنوبی طی یک دوره ۱۰ روزه، روی ۵۵۷ بیمار سربایی مراجعة کننده به یک بیمارستان عمومی، پژوهشی به عمل آمد. نتایج نشان داد آگاهی مدیریت بیمارستان از اهمیت نسبی هر یک از زمینه‌های کیفی خدمات، برای ارتقای رضایتمندی بیماران سربایی مراجعة کننده لازم است (چو، لی^{۲۱}، کیم^{۲۲}، لی و چوی^{۲۳}، ۲۰۰۴). ویژگی‌های خدمات بهداشتی و درمانی جهت تضمین رضایت بیمار عبارتند از: اثربخشی، کارایی، کیفیت، از عهده برآمدن، موجودبودن، در دسترس بودن، عمومیت، جامعیت، عادلانه بودن و به موقع و مناسب بودن (صدق‌رداد، ۱۳۸۳ الف). پژوهشی با هدف بررسی میزان رضایتمندی بیماران بستری از سازوکار مدیریت در بیمارستان‌های تأمین اجتماعی استان مرکزی نشان داد میان پارامترهای فردی بیمار و میزان رضایت وی از کیفیت خدمات بیمارستانی ارتباط آماری معنی دار وجود دارد؛ بدین صورت که با بالارفتن پایگاه اجتماعی فرد در جامعه، میزان رضایت او کاهش می‌یابد. از سوی دیگر، اعمال شیوه مدیریت وظیفه گرا و توجه به عوامل بهداشتی و رفاهی، موجب افزایش رضایتمندی بیماران می‌شود (سلیمانی، ۱۳۸۱). رضایت بیمار از نحوه مراقبت‌های درمانی یکی از روش‌های سنجش و ارزشیابی کیفیت خدمات درمانی به شمار می‌رود. ارزشیابی کیفی مراقبت‌های درمانی یکی از وظایف مهم مدیران است که سبب تحقق اهداف سازمانی و ارتقاء سطح توانایی کارکنان می‌شود. مدیران خدمات بهداشتی - درمانی تمايل دارند از اثربخشی مراقبت‌های ارایه شده و صحت اجرای آن‌ها، اطمینان حاصل نمایند و در صورت لزوم به اصلاح آن پردازنند. پژوهشی که با هدف ارزشیابی میزان کاربرد و عملی بودن روش سه‌وجهی^{۲۴} مقایسه روش کیفی با روش کمی در زمینه مراقبت‌های پرستاری در یونان انجام گرفت، نشان داد پیشترین میزان رضایتمندی از مراقبت‌های نکنیکی (جنیه‌های نکنیکی مراقبت) و کمترین میزان

1- patient satisfaction	2- Cho
3- Lee	4- Kim
5- Choi	6- triangulation
7- Anastasios	8- Elizabeth
9- Papathanassoglou	10- Lemonidou
11- Silverman	12- Kurtz
13- Draper	
14- Outcomes Assessment Strategy and Information System	
15- Smith	16- Swinehart
17- Hall-Stone	18- Gable
19- Burns	20- Grove

درخواست شد راهکارهای اجرایی ارایه نمایند. جلسه دوم با حضور اعضای تیم درمان، شامل روانشناسان، روانپزشکان، خانواده‌درمان‌گر، گفتاردرمان‌گر و مدیر مرکز تشکیل شد و همه کدهای نهایی مرتبط با موضوع ارایه خدمات و درمان مرور شد. با اشباع اطلاعات در پایان این دو جلسه، با جمع‌بندی نظرها، راهکارها تعیین گردید.

راه حل‌های پیشنهادی فاز پیشین به صورت پرسش‌نامه، تدوین و به منظور تعیین اولویت و میزان ارتباط به کارکنان مرکز و مراجعان داده شد. این نظرسنجی در چندین مرحله انجام گرفت تا راه حل نهایی استخراج و راهبرد نهایی تعیین شد. در این پژوهش مصاحبه با مراجعان معمولاً در کتابخانه کلینیک که محل خلوت و دارای شرایط فیزیکی مناسب و مزاحمت‌های محیطی کمتر بود، انجام و در هنگام مصاحبه با رضایت مراجعان، درب اتاق جهت راحتی پیشتر آنان بسته می‌شد. در مورد مصاحبه با کارکنان، به دلیل درگیری کاری، ابتدا از نظر ساعت مصاحبه با آشنا معاونگی و بنابراین محل کارشان محل مصاحبه انتخاب می‌شد. تنها استثنای واحد پذیرش بود، که به دلیل شلوغی و رفت و آمد مراجعان، مصاحبه در اتاق مددکاری انجام گرفت. پیش از شروع مصاحبه از همه شرکت کنندگان جهت خبط مصاحبه‌ها اجازه گرفته شد و نیز در مورد محرمانه ماندن اطلاعات و عدم پخش صدای شرکت کنندگان به آن‌ها اطمینان داده شد. مصاحبه‌ها از ۲۰ تا حد اکثر ۶۰ دقیقه به طول انجامید. با این وجود جهت برقراری ارتباط صمیمی و جلب اعتماد پیشتر مراجعان، زمان چشم‌گیری، پیش و پس از هر مصاحبه به صورت گفت‌وگوی عمومی و روزمره سپری می‌شد. بالا فاصله پس از پایان مصاحبه و یا در یک فرصت مناسب به محتوای مصاحبه گوش داده و تمام مطالب به دقت روی کاغذ پیاده می‌شد. پس از آن تحلیل اطلاعات طبق شیوه هفت مرحله‌ای کلایزی^{۱۱} انجام می‌شد.

پافته‌ها

از مجموع مصاحبه‌های به عمل آمده و انجام بحث گروهی در مرحله سوم کلایزی، در مجموع ۸۳۴ کد منهضی استخراج شد. در این مرحله تلاش شد به هر یک از جملات،

آید. از این رو پژوهشگران با استفاده از روش تحقیق کیفی به مطالعه مفاهیم اساسی و پایه‌ای رضایتمندی مراجعان به کلینیک مشاوره کودکان و نوجوانان شهر اصفهان پرداختند تا با شناخت عمیق‌تر نسبت به این پدیده، راهکارهای تأمین رضایتمندی را با استفاده از نظرات کارشناسان به روش بحث گروهی ارایه نمایند.

روش

این پژوهش از نوع کیفی است. زمانی که پژوهشگر برای کشف مفاهیم و نظریه‌پردازی، ناگزیر از دو روش مختلف استفاده می‌کند، این روش راسه‌وجهی گویند (اسپریال^۱ و کارپیتر^۲). روش پژوهش حاضر نیز از این نوع بود که در دو فاز انجام شد؛ در فاز اول از روش پژوهش پدیدارشناختی^۳ استفاده شد. هدف رویکرد پدیدارشناختی، درک عمیق از مفهوم تجارب زیستی روزمره مردم است (دبکتسزو^۴، گوبیات^۵ و سیلساکا^۶). در فاز دوم نیز از بحث گروهی^۷ و روش دلخی^۸ استفاده شد. جمعیت مورد مطالعه در این پژوهش عبارت بودند از مراجعان به کلینیک مشاوره کودکان و نوجوانان شریعتی شهر اصفهان و کارکنان درمانی آن کلینیک. معیارهای ورود به پژوهش عبارت بودند از: ۱- مراجعه به کلینیک در نوبت صبح که دست کم سومین نوبت مراجعه باشد. ۲- رضایت برای شرکت در پژوهش و علاقمندی برای در اختیار گذاشتن اطلاعات و تجربیات. معیار خروج از مطالعه نیز اعلام عدم رضایت جهت ادامه همکاری از سوی مراجع از درنظر گرفته شد. در این بررسی از روش نمونه گیری مبتنی بر هدف^۹ استفاده شد. در فاز اول نمونه‌ها شامل مراجعان به کلینیک و کارکنان درمانی بودند، که پس از انجام مصاحبه با ۲۴ نفر، به دلیل اشباع اطلاعات نیاز به ادامه مصاحبه‌ها متغیر شد. از این ۲۴ نفر، ۱۶ نفر مراجعان کلینیک و والدین کودکانی بودند که برای درمان به کلینیک آمده بودند و عمدتاً با هر دو یا یکی از والدین مصاحبه شوند گان از کارکنان درمانی، شامل مددکار، مسئول پذیرش، روانشناس، روانپزشک، خانواده‌درمان‌گر و گفتاردرمان‌گر بودند. در فاز دوم از روش بحث گروهی و روش دلخی در دو جلسه به فاصله یک هفته استفاده شد. جلسه اول با حضور شش نفر از کارکنان مرکز شامل مددکار، مسئول پذیرش، روانشناس، گفتاردرمان‌گر، و کاردرمان‌گر تشکیل شد. این جلسه بیش از دو ساعت به طول انجامید و طی آن کلیه کدهای نهایی حاصل از فاز اول مورد بحث قرار گرفت و از افراد

- 1- Speziale
- 3- phenomenological
- 5- Guyatt
- 7- focus group
- 9- purposive sampling

- 2- Carpenter
- 4- Dicenso
- 6- Ciliska
- 8- Delphi method
- 10- Colaizzi

امکانات و تجهیزات آن اشاره کرد. مفاهیم مرتبط با انتخاب کلینیک شامل چگونگی و نحوه مراجعه، معرفی کلینیک به دیگران، دوری راه و توجه مدرسه به دانش آموزان بود. فعالیت‌های کلینیک شامل مجموعه کلینیک‌ها، وجود شیوه‌های مختلف درمانی، ارتباط کلینیک با مدرسه، انجام خدمات متعدد، وجود متخصصین مجبوب و مؤثر بودن کلاس‌های آموزشی کلینیک بود. وضعیت فیزیکی و امکانات و تجهیزات شامل بودن یا نبودن امکانات و تجهیزات از جمله نبودن وسیله نقلیه، نیروی تأسیساتی و مشکلات فضای فیزیکی بود.

(۶) بهبودی شامل بهبودی کلی، بهبودی خواب، رفتار، عملکرد تحصیلی و تغیر نگرش بود.

(۷) راهکارهای پیشنهادی تأمین رضایتمندی مراجuhan به کلینیک مشاوره کودکان و نوجوانان عبارت بودند از: تشکیل جلسات گروهی، تهیه بروشورهای آموزشی، پوستر و روزنامه، حضور به موقع روپردازشک، اصلاح فرآیند پذیرش بیماران، فعال نمودن واحد مددکاری، انجام گروه درمانی، تقویت کار روانشناسی و برنامه‌های آموزشی ویژه والدین.

در ارتباط با هدف سوم (تعیین راهبردنهای تأمین رضایت مراجuhan به کلینیک مشاوره کودکان و نوجوانان)، تهیه یک خط تلفن گویا، اجرای طرح تکریم ارباب رجوع، ملزم نمودن روپردازشکان به حضور به موقع، به کارگیری روانشناسان مقطع کارشناسی ارتشد، تشکیل یک کمیته جهت جمع آوری اطلاعات و نهیه بروشور و پوستر، لزوم رعایت حقوق بیماران توسط پزشک و برگزاری کلاس‌های مستمر آموزشی نام برده شدند.

بحث

در این مطالعه یکی از مفاهیم اساسی در رضایتمندی مراجuhan، آموزش و ارتباط با روپردازشک عنوان شد. از جمله نقش‌های اساسی و مهارت‌های لازم در روپردازشکی اجتماعی، آموزش‌های پایه و پیشرفتی روپردازشکی به بیماران و مراجuhan است که می‌تواند در قالب تیم‌های چندمنظوره انجام گیرد. افراد و خانواده‌هایی که به نوعی در گیر بیماری‌های روان‌شناختی هستند، به آموزش‌های منظم نیاز دارند (روزن، ۲۰۰۶). مهارت‌های ارتباطی، رعایت اصول مشاوره و ایجاد شرایط اطمینان‌بخش برای بیان مطالب از سوی مراجuhan توسط پزشک، از جمله یافته‌هایی هستند که مراجuhan از آن یاد

مفهوم خاصی اختصاص یابد. برای نمونه توصیف چند شرکت کننده و مفهوم اختصاص داده شده شرح داده می‌شود: ... همین که پزشکان نکته‌سنگی می‌کنند و از محیط خانه و زندگی سوال می‌کنند خیلی خوب است که بدانند مشکلات چیست. البته من جای دیگری نرفتم که مقایسه کنم و تابه حال راضی بوده‌ام...» (کد ۱۴). مفاهیم استباط‌شده از جملات یادشده عبارت است از: «رضایت از سوال پزشک از محیط خانه و زندگی».

.... اولين باري که آمد، دارويم گير نیامد. دفعه دوم که به دکتر آمد، گفتم که دارو نخوردام، چون هر کجا رفیم، پیدا نکردیم. بعد دکتر به ما گفت بروید داروخانه سجاد، آنجا هست...» (کد ۱۳). مفاهیم استباط شده عبارت است از: «اوين بار دارويم گير نیامد» (کد ۲۲۴)، دکتر در مورد خرید دارو مرا راهنمایی کرده (کد ۲۲۵). سپس پژوهشگر در مرحله چهارم، مرحله سوم را برای هر یک از توصیفات شرکت کننده‌گان تکرار کرده و سپس مفاهیم تنظیم شده را درون دسته‌بندی‌های خاص موضوعی مرتب نمود. سپس بر پایه هدف‌های پژوهش، همه مفاهیم تنظیم شده را در ۱۳۰ کد مفهومی رضایتمندی طبقه‌بندی کرده و در سطح سوم طبقه‌بندی، بر حسب ویژگی‌های مشترک موضوعی در ۴۰ گروه ساختاری قرار داد. اهم عوامل مرتبط با فرآیند رضایتمندی که در این پژوهش بدست آمد، عبارتند از:

(۱) مفاهیم مرتبط با واحدهای مختلف کلینیک شامل واحد روپردازشکی، واحد گفتار درمانی، توجه، زمان حضور پزشک، زمان ویزیت پزشک، ویژگی‌های پزشک و نقش پزشک در فرآیند درمان اشاره نمود.

(۲) از مفاهیم مرتبط با بیمار می‌توان به رضایت بیماران، هم‌چنین خصوصیات فردی بیماران، زمان انتظار و نحوه زمان راجعه اشاره کرد.

(۳) مفاهیم مرتبط با دارو و درمان عبارت بودند از: مشکلات دارویی (تهیه دارو)، تأثیر دارو، عوامل قطع درمان و مشکلات درمانی.

(۴) مفاهیم مرتبط با مدیریت بر مواردی مانند هماهنگ‌بودن، کم توجهی مسئولان جهت حل مسائل کلینیک و مسائل مرتبط با مسئولان فرادست تأکید داشتند.

(۵) از مفاهیم مرتبط با کلینیک می‌توان به عوامل مرتبط با انتخاب کلینیک، فعالیت‌های کلینیک، وضیعت فیزیکی،

متیل فنیدیت در بعضی کشورها مانند ایران به مفهوم مصرف می‌شود، در صورتی که همین دارو (و به طور کلی محرك‌ها) در کشور هندوستان در دسترس نیست. قیمت دارو هم در مصرف دارو تأثیر دارد؛ خانواده‌های با وضع اقتصادی پایین نمی‌توانند داروهای گران قیمت را خریداری نمایند و به خصوص اگر از بیمه درمانی برخوردار نباشند، معمولاً از این داروها استفاده نمی‌کنند. بعضی فرهنگ‌ها، به مصرف داروهای روانپزشکی برای مشکلات رفتاری کودکان اعتقاد ندارند (بعضی از خانواده‌های ایرانی نیز چنین هستند). بنابراین فرهنگ هم در میزان مصرف دارو، همکاری درمانی و حتی تأثیر داروها و گزارش عوارض جانبی آن‌ها نقش دارد. عوارض جانبی دارو یکی از عوامل مهم در قطع دارو و ایجاد نگرش منفی نسبت به دارو درمانی در کودکان است. از این رو به‌منظور همکاری بیشتر در درمان داروبی کودکان، ضروری است پژوهشک در مورد ضرورت مصرف دارو، نحوه مصرف و عوارض جانبی آن، اطلاعات کافی در اختیار قرار دهد (راتر^۴ و تالیلور^۵). ۲۰۰۲)

نظر به این که شرکت کنندگان در این پژوهش بر عوامل مرتبط با مدیریت تأکید داشتند و از آنجا که با به کار گیری فنون مدیریت مشارکی بتویزه گروه های بهبود کیفیت، می توان ارتقای خدمات بیمارستانی و در نتیجه افزایش رضایتمندی بیماران از خدمات ارایه شده را تضمین نمود (صدق راد، ۱۳۸۳ ب)، پیشنهاد می شود برنامه ریزی لازم برای رفع موانع ایجاد انگیزه خدمتی انجام شود، خصوصاً نسبت به فراهم نمودن فرصت برای علمی نمودن عملکردها، انعکاس بازخورد مستر از وضعیت شغلی به کارکنان و انتخاب مدیر شایسته و نکته سنج اقدام جدی به عمل آید تا بدین وسیله زمینه توسعه و تکامل حرفه ای و اجتماعی واقعی کارکنان فراهم آید.

کفایت سازمان مراقبت بهداشتی بر آیند سه مؤلفه کفایت نیروی انسانی و مخصوصاً تجهیزات موجود و کیفیت مراقبت و اطلاعات مراقبتی است (طیبی و مقدسی، ۱۳۸۴).

بسیاری از شرکت‌کنندگان نیز بر عوامل مرتبط با انتخاب کلینیک، فعالیت‌ها، وضعیت فیزیکی و امکانات و تجهیزات آن تأکید داشتند. واکنش بیماران نسبت به مراکز درمانی به ادراک آنان از کیفیت خدمات بستگی دارد. پژوهشکان، مؤسسه را از چشم بیماران و کادر اداری می‌نگرند، شرکت‌های یسمه هم کیفیت یک مؤسسه را بر پایه میزان هزینه و یامدهای

نمودند. در همین زمینه، پارسلی بهبود مراقبت بهداشتی را به برقراری ارتباط منحصر به فرد میان فرد متخصص و بیمار وابسته می‌داند و بیان می‌کند: اثربخشی یک مداخله هدفمند در جهت ارتقای سلامتی بیمار، هم تحت تأثیر مهارت‌ها و دانش افرادی است که فرآیند مراقبت را اجرا و اداره می‌کنند، هم تحت تأثیر پاسخ فیزیکی و روانی بیمار. او هم‌چنین از قول هارپر، بر رابطه میان کیفیت مراقبت و کفایت فراهم کنندگان مراقبت تأکید می‌کند (بارسلم، ۱۹۹۹، و کورگان، ۱۹۹۹).

یکی دیگر از عوامل مؤثر در رضایتمندی، وجود واحدهای گفتار درمانی، روانشناسی، مددگاری، پذیرش و خانواده درمانی عنوان شده است و از آن‌جا که مشارکت خانواده‌ها در مراقبت و توان‌بخشی بیماران بخش روانشناسی به عنوان عاملی کلیدی در درمان موقوفیت‌آفرین آنان در تمام دنیا امری پذیرفته شده است، لازم است در همه کشورها به خانواده‌این بیماران خدمات پیشتری ارایه شود و این نکته بسیار مهم، که خانواده به عنوان نظام اصلی حمایتی بیمار، نیازمند حمایت و کمک است، مورد توجه قرار گیرد (پیمان، ستایش، واحدیان و بهرامی، ۱۳۸۴). بهطور کلی یک سیستم حمایتی قوی، می‌تواند آسیب‌پذیری در برابر بیماری روان‌شناختی را کاهش داده، شناسی بهبود را در صورت ابتلاء افزایش دهد (کایلان و سادوک، ۱۳۷۹).

میزان رضایت‌مندی بیماران، یک معیار مهم برای ارزیابی کیفیت مراقبت‌های بهداشتی است و اطلاعات مهمی را از نظر برآورده شدن نیازها، ارزش‌ها و انتظارات مددجویان در اختیار قرار می‌دهد. با توجه به مصاحبه‌های انجام شده، مراجعان بسیار فراوان، رضایت خود را از رفتار کارکنان پژوهشک و فرآیند درمان اعلام داشتند. در همین زمینه، یافته‌های یک پژوهش (مدنی، فرزان و ویعی، ۱۳۸۳) نشان داد خدمات پزشکان و پرستاران توانسته است در مجموع رضایت شرکت کنندگان را جلب نماید. از میان بخش‌های گوناگون نیز، رضایت بیماران در بخش‌های تخصصی تر پیشتر بوده، که احتمالاً به دلیل پیش‌بودن دقت پزشکان و پرستاران، به دلیل ویژه‌بودن شرایط بیماران بستری در این بخش‌ها بوده است (همان‌جا). یکی دیگر از عوامل مؤثر در رضایت‌مندی، عوامل مرتبط با دارو و درمان ذکر شد که از آن جمله می‌توان به مشکلات دارویی (تهیه دارو)، تأثیر دارو و مشکلات درمانی و عواملی که به قطع درمان می‌انجامد، اشاره کرد. مصرف داروهای روانپردازشکی در کودکان بر حسب وضعیت اقتصادی خانواده، نگرش آن‌ها نسبت به درمان دارویی، منطقه جغرافیایی و کشورهای گوناگون متفاوت است. برای نمونه داروی

مشخص به هر بیمار و دریافت پیش پرداخت هزنه.
۸- راه اندازی یک مرکز مشاوره دیگر در نقطه مقابل شهر (شمال شرقی). ۹- تقویت واحد مدد کاری از نظر نیروی انسانی و فرام نمودن امکانات مورد نیاز نظیر وسیله نقلیه.
۱۰- به کار گیری روانشناسان بالینی مقطع کارشناسی ارشاد و دکترا و جلو گیری از جابه جایی های پی در پی. ۱۱- برگزاری کلاس های مستمر آموزشی مخصوص والدین بر حسب گروه های هدف. ۱۲- تدوین برنامه، نشست های جمعی اعضا با حضور مدیر کلینیک، ارایه گزارش هفتگی، ارایه پس خواراند و تأکید بر لزوم افزایش همکاری اعضای تیم با یکدیگر. ۱۳- تدوین شرح وظایف هر یک از اعضاء، آگاهی از شرح وظایف و لزوم ارزیابی از انجام فعالیت ها.
۱۴- تشکیل یک کمیته جهت جمع آوری اطلاعات و تهیه بروشور و پوستر به صورت مستمر، تحت نظارت مدیریت مرکز. ۱۵- تدوین برنامه مستمر گروه درمانی به صورت هفتگی تحت نظارت روانپژوهشک و روانشناس. ۱۶- تعیین یک نفر به عنوان مسئول کتابخانه و حمایت مالی مسئولان جهت خرید کتاب، مجله و روزنامه. ۱۷- انتصاب مدیرانی که علاوه بر داشتن تجربه و تبحر کافی در زمینه مدیریت، در تمام ایام هفته حضور مستمر داشته باشند. ۱۸- اطلاع رسانی درباره کلاس ها و کارگاه های موجود در دانشگاه به کارکنان و موافق مسئول مأمور ماقوی جهت شرکت آنها در این کلاس ها.

در مجموع، در این پژوهش مراجuhan از کیفیت ارتباط درمانی با روانپژوهشکان و همچنین آموزش های ارایه شده (فردی و گروهی) مرتبط با مسائل رفتاری کودکان رضایت داشتند. وجود واحدهای مختلف درمانی مرتبط با هم در کنار یکدیگر، مانند گفتار درمانی، بازی درمانی، موسیقی درمانی، روان درمانی، مشاوره خانواده و روانپژوهشکی، از دیگر عوامل مؤثر در رضایت مندی مراجuhan بود. مشکلات تهیه دارو، مسائل مدیریتی، کمبود منابع قابل استفاده مراجuhan (کتاب و مجله) و بسی نظمی در بعضی برنامه ها از عوامل منفی رضایت مندی بود.

پیشنهاد می شود ۱۸ راهبرد یاد شده در بالا برای تسامی مرکز درمانی، مدنظر قرار گیرد و دست کم هر چند سال یک بار از نحوه ارایه خدمات و رضایت مندی مراجuhan ارزیابی کیفی و کمی به عمل آید تا بر پایه نتایج حاصل، تغییرات لازم برای ارتقای کیفیت ارایه خدمات بهداشتی و درمانی صورت پذیرد.

خدمات ارایه شده به بیمه شدگان ارزیابی می کند و کارکنان ممکن است کیفیت را وابسته به کیفیت مدیریت بدانند (نادی نیا^۱ و ملیسا^۲، ۲۰۰۲).

بهبود فیزیکی از پیامدهای اصلی مراجuhan به کلینیک بود، که به صورت های گوناگون توسط مراجuhan مطرح شد: بهبود کلی خواب و رفتار، بهبود عملکرد تحصیلی و تغیر نگرش. نیازها و پیشنهادات در سه دسته قرار گرفتند: (الف) مرتبط با بیمار، شامل: ضرورت افزایش بروشورهای آموزشی که بیانگر نیاز مراجuhan به معرفی کتاب، روزنامه، مجله و کتاب داستان است. پیشنهاد جلسات گروهی برای بیماران و برگزاری برنامه های تغزیجی و گروهی برای خانواده های مشکل دار و گسترش این کلاس ها در سطح شهر، نیاز به رعایت آداب معاشرت، افزایش همکاری بین اعضای تیم، هم سوی و آموزش والدین و ضرورت ایجاد یک مرکز برای نیاز های فوری، (ب) مرتبط با کارکنان، شامل: تأکید بر رعایت آداب معاشرت، افزایش همکاری بین اعضای تیم، تأکید بر نظافت شخصی کارکنان و محیط کار، تشکیل جلسات بین کارکنان و ارایه پس خواراند و شرکت در کلاس های آموزش ضمن خدمت، (ج) مرتبط با مرکز، شامل: نیاز به حضور به موقع روانپژوهشکان، نیاز به وجود روانشناس مرد، تقویت برنامه های آموزشی کلینیک و حل مشکلات موقتی کلینیک.

راهبردهای نهایی پس از تشکیل بحث های گروهی با اعضا کلینیک بدین شرح تدوین گردید:

- ۱- برقراری یک خط تلفن گرویا؛ انتخاب فردی به عنوان مسئول پذیرش که به فرآیندها آگاهی کامل داشته و از نظر ارتباطات انسانی فردی مؤدب باشد.
- ۲- اجرای طرح تکریم ارایاب رجوع؛ انتخاب کارکنی که متعهد به رعایت آداب معاشرت، دارای روحیه خوب و از نظر برقراری ارتباطات انسانی قوی باشد، همچنین به نظافت شخصی خود و محیط کار اهیت دهند.
- ۳- لزوم رعایت حقوق بیماران توسط پژوهشک؛ صرف وقت پیشتر، توجه به گفتش های بیماران و همراهان، اطمینان بخشی، رازداری و تلاش برای جلب اعتماد بیمار.
- ۴- ملزم نمودن روانپژوهشکان برای حضور به موقع و حضور پیشتر با نظارت مدیریت گروه روانپژوهشکی.
- ۵- گسترش اورژانس روانپژوهشکی مرکز پژوهشکی خورشید (نور) و تخصیص قسمتی از آن برای کودکان و نوجوانان با حضور شبانه روزی یک مشاور (علاوه بر دستیار روانپژوهشکی).
- ۶- تعیین یک دستورالعمل داخلی مبنی بر این که برای ویزیت شدن بیمار و انجام مشاوره، حضور پدر و مادر الزامی باشد.
- ۷- کامپیوتوری نمودن واحد پذیرش، تخصیص زمان

پايسگزاری

- with nursing care: Quantitative or qualitative approach? *International Journal of Nursing Studies*, 41, 355-367.
- Burns, N., & Grove, S. K. (2005). *Practice of nursing research: Conduct, critique, & utilization* (5th. ed.). Philadelphia: W. B. Saunders Co.
- Cho, W. H., Lee, H., Kim, C., Lee, S., & Choi, K. S. (2004). The impact of visit frequency on the relationship between service quality and outpatient satisfaction: A south Korean study. *Health Services Research*, 39, 13-33.
- Dicenso, A., Guyatt, G., & Ciliska, D. (2005). *Evidence-based nursing: A guide to clinical practice*. Philadelphia: Elsevier.
- Hall-Stone, T., & Gable, W. (2003). Development of a patient satisfaction survey for outpatient care: A brief report. *Journal of Medical Practice Management*, 19, 166-169.
- Nadinia, D., & Melissa, L. (2002). *Introduction to health information technology*. New York: W. B. Saunders Company.
- Parsley, K., & Corrigan, P. (1999). *Quality improvement for health care: Putting evidence into practice* (2nd. ed.). Cheltenham: Stanely Thorense Ltd.
- Rosen, A. (2006). The community psychiatrist of the future. *Current Opinion in Psychiatry*, 19, 380-388.
- Rutter, M., & Taylor, E. (2002). *Child and adolescent psychiatry* (4th. ed.). Massachusetts: Blackwell.
- Silverman, J., Kurtz, S., & Draper, J. (2004). *Skills for communicating with patients* (2nd. ed.). Oxon UK: Radcliffe Medical Press.
- Smith, A. E., & Swinehart, K. D. (2001). Integrated systems design for customer focused health care performance measurement: A strategic service unit approach. *International Journal of Health Care Quality Assurance*, 14, 21-28.
- Spezzale, H. J. S., & Carpenter, D. R. (2003). *Qualitative research in nursing: Advancing the humanistic imperative* (4th. ed.). New York: Williams & Wilkins.

از روانپردازان و کارکنان محترم مرکز مشاوره کودکان و نوجوانان شریعتی که در اجرای این پژوهش همکاری بسیاری داشتند، صمیمانه تشکر می شود. همچنین از مرکز تحقیقات علوم رفتاری و معاونت پژوهشی دانشگاه اصفهان که با حمایت های مالی و صمیمانه، ما را در انجام این پژوهش یاری رساندند، قدردانی می شود.

منابع

پیمان، نوشین؛ ستایش، یوسف؛ واحدیان، محمد؛ بهرامی، منیره (۱۳۸۴). بررسی مشکلات و میزان تعابی خانواده جهت پذیرش و نگهداری بیماران روانی در منزل پس از تحریص از بیمارستان های روانپردازی شهرستان مشهد. *فصلنامه اصول بهداشت روانی*، سال هفتم، شماره ۲۵ و ۲۶، ۵۶-۶۹.

سلیمانی، وجیدرضا (۱۳۸۱). بررسی میزان رضايانه مراجعي بستره از مکانیزم مدیریت در بیمارستان های تأمین اجتماعی استان مرکزی در سال ۱۳۸۰. *اولین همایش کشوری مدیریت در بیمارستان*، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی. تهران: مؤسسه چهار و انتشارات دانشگاه امام حسین (ع)، ۱۸ و ۱۹ دی ماه.

طیبی، سید جمال الدین؛ مقدسی، حمید (۱۳۸۴). سازمان های مراقبت بهداشتی و کیفیت اطلاعات. طلب و تزریقی، سال چهاردهم، شماره ۱، ۸-۱۷. کاپلان، هارولد؛ سادوک، بیبا (۱۳۷۹). *خلاصه روانپردازی*. ترجمه: نصرت‌آ... پورافکاری، نیریز؛ انتشارات شهر آب. مدنی، سید غلامرضا؛ فرزان، علی؛ ربیعی، مجید (۱۳۸۲). بررسی میزان رضايانه بیماران بستره از خدمات پزشکی بستری. *مجله دانشکده برق‌سنجی و مامایی*، شماره ۲۴، ۲۱-۱۵.

صدوقزاد، علی محمد (۱۳۸۲). بررسی تطبیق منشور حقوق بیمار در چند کشور منتخب و ایران. *فصلنامه تأمین اجتماعی*، سال یتمم، شماره ۱۴، ۵۲-۳۲. صدقزاد، علی محمد (۱۳۸۳). ارزیابی میزان رضايانه مراجعي بیماران از خدمات بستره بیمارستان رازی قزوین در سال ۱۳۸۰. *فصلنامه مدیریت و اطلاعات در بهداشت و درمان*، سال اول، شماره ۱، ۲۸-۲۶. صدقزاد، علی محمد (۱۳۸۳ ب). نقش مدیریت مشارکتی در بهبود زمان انتظار، زمان مسناوره و رضايانه بیماران سریعی بیمارستان رازی قزوین. *مجله حکیم*، سال هفتم، شماره ۳، ۲۳-۱۴.

Anastasios, E. D., Elizabeth, D. E., Papathanassoglou, C., & Lemonidou, C. (2004). Evaluation of patient satisfaction